Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1082/2006

z 5. júla 2006

o Európskom zoskupení územnej spolupráce (EZÚS)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na tretí pododsek jej článku 159,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru [1],

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov [2],

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy [3],

keďže:

(1) Tretí pododsek článku 159 zmluvy umožňuje rozhodnúť o osobitných akciách mimo fondov, na ktoré sa vzťahuje prvý pododsek uvedeného článku s cieľom dosiahnuť ciele sociálnej a hospodárskej súdržnosti uvedené v zmluve. S harmonickým rozvojom celého územia Spoločenstva a posilnením hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti je spojené i posilnenie územnej spolupráce. Na tento účel je vhodné prijať opatrenia potrebné na zlepšenie podmienok vykonávania akcií územnej spolupráce.

(2) Je potrebné prijať opatrenia na zníženie významných ťažkostí, s ktorými sa stretávajú členské štáty, a najmä regionálne a miestne orgány pri vykonávaní a riadení akcií územnej spolupráce v rámci rozdielnych vnútroštátnych právnych predpisov a postupov.

(3) Najmä vzhľadom na zvýšenie počtu pozemných a námorných hraníc Spoločenstva po jeho rozšírení je potrebné podporovať posilnenie územnej spolupráce v Spoločenstve.

(4) Existujúce nástroje, ako je napríklad európske zoskupenie hospodárskych záujmov, sa ukázali ako nedostatočne prispôsobené organizovaniu štruktúrovanej spolupráce v rámci iniciatívy Interreg počas obdobia programového plánovania 2000 – 2006.

(5) Acquis Rady Európy poskytuje rôzne príležitosti a rámce, v ktorých môžu regionálne a miestne orgány cezhranične spolupracovať. Tento nástroj nemá za cieľ obchádzať tieto rámce ani poskytovať súbor osobitných spoločných pravidiel, ktoré by jednotne upravovali všetky takéto dohovory v celom Spoločenstve.

(6) Nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006 z 11. júla 2006, ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde [4], rozširuje prostriedky na podporu európskej územnej spolupráce.

(7) Je taktiež potrebné zjednodušiť a sledovať vykonávanie akcií územnej spolupráce bez finančného príspevku Spoločenstva.

(8) Na účely prekonania prekážok brzdiacich územnú spoluprácu je potrebné zaviesť nástroj spolupráce na úrovni Spoločenstva s cieľom vytvoriť na území Spoločenstva zoskupenia pre spoluprácu s právnou subjektivitou, označované ako Európske zoskupenie územnej spolupráce (EZÚS). Využívanie EZÚS by malo byť dobrovoľné.

(9) Je vhodné, aby EZÚS bolo splnomocnené konať v mene svojich členov, predovšetkým regionálnych a miestnych orgánov, ktoré ho tvoria.

(10) Úlohy a právomoci EZÚS sa ustanovia v dohovore.

(11) EZÚS by malo byť schopné konať buď s cieľom vykonávania programov alebo projektov územnej spolupráce spolufinancovaných Spoločenstvom, predovšetkým štrukturálnymi fondmi, v súlade s nariadením (ES) č. 1083/2006 a nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 z 5. júla 2006 o Európskom fonde regionálneho rozvoja [5], alebo s cieľom vykonávania akcií územnej spolupráce, ktoré sú samostatnými iniciatívami členských štátov a ich regionálnych a miestnych orgánov, a to s finančným príspevkom Spoločenstva alebo bez neho.

(12) Malo by sa spresniť, že založením EZÚS nie je dotknutá finančná zodpovednosť regionálnych a miestnych orgánov, ako aj členských štátov, pokiaľ ide o správu fondov Spoločenstva a národných fondov.

(13) Malo by sa spresniť, že právomoci, ktorými ako orgány verejnej správy disponujú regionálne a miestne orgány, najmä ich policajné a regulačné právomoci, nemôžu byť predmetom dohovoru.

(14) Je potrebné, aby EZÚS vypracovalo svoje stanovy, ustanovilo vlastné orgány a taktiež svoje rozpočtové pravidlá a pravidlá vykonávania svojej finančnej zodpovednosti.

(15) Podmienky územnej spolupráce by sa mali vytvoriť v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie jeho cieľov s tým, že využívanie EZÚS je dobrovoľné, a to v súlade s ústavným systémom každého členského štátu.

(16) Tretí pododsek článku 159 zmluvy neumožňuje zahrnutie subjektov z tretích krajín do právnych predpisov založených na uvedenom ustanovení. Prijatie opatrenia Spoločenstva, ktoré umožňuje vytvorenie EZÚS, by však nemalo vylúčiť možnosť účasti subjektov z tretích krajín v EZÚS, zriadených v súlade s týmto nariadením, keď to umožňujú právne predpisy tretej krajiny alebo dohody medzi členskými štátmi a tretími krajinami,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Charakter EZÚS

1. Európske zoskupenie územnej spolupráce (ďalej len "EZÚS") sa môže založiť na území Spoločenstva za podmienok a podľa dohovorov ustanovených v tomto nariadení.

2. Cieľom EZÚS je uľahčovať a podporovať cezhraničnú, nadnárodnú a/alebo medziregionálnu spoluprácu (ďalej len "územná spolupráca") medzi svojimi členmi, ako je stanovené v článku 3 ods. 1, s výhradným cieľom posilniť hospodársku a sociálnu súdržnosť.

3. EZÚS má právnu subjektivitu.

4. EZÚS má v každom členskom štáte najširšiu právnu spôsobilosť, aká sa priznáva podľa vnútroštátneho práva členského štátu právnickým osobám. Môže najmä nadobúdať a scudzovať hnuteľný aj nehnuteľný majetok a zamestnávať zamestnancov a môže mať procesnú spôsobilosť, t. j. byť účastníkom konania.

Článok 2

Rozhodné právo

1. EZÚS sa riadi:

a) týmto nariadením;

b) ak to toto nariadenie výslovne povoľuje, ustanoveniami dohovoru a stanovami uvedenými v článkoch 8 a 9;

c) v otázkach, na ktoré sa toto nariadenie nevzťahuje alebo sa vzťahuje iba čiastočne, právnymi predpismi členského štátu, v ktorom má EZÚS svoje sídlo.

Ak je podľa práva Spoločenstva alebo medzinárodného súkromného práva potrebné určiť rozhodné právo, ktorým sa riadi činnosť EZÚS, EZÚS sa považuje za subjekt členského štátu, v ktorom má svoje sídlo.

2. Ak členský štát zahŕňa niekoľko územných subjektov, ktoré majú vlastné pravidlá týkajúce sa rozhodného práva, odkaz na rozhodné právo podľa odseku 1 písm. c) zahŕňa právo týchto subjektov, pričom sa zohľadní ústavná štruktúra dotknutého členského štátu.

Článok 3

Zloženie EZÚS

1. EZÚS tvoria členovia, ktorí v rozsahu svojich právomocí podľa vnútroštátneho práva patria do jednej alebo viacerých z týchto kategórií:

a) členské štáty;

b) regionálne orgány;

c) miestne orgány;

d) subjekty, ktoré sa riadia verejným právom v zmysle druhého pododseku článku 1 ods. 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby [6].

Členmi môžu byť aj združenia pozostávajúce zo subjektov patriacich do jednej alebo viacerých týchto kategórií.

2. EZÚS tvoria členovia, ktorí sa nachádzajú na území aspoň dvoch členských štátov.

Článok 4

Založenie EZÚS

1. Rozhodnutie o založení EZÚS sa prijme na podnet jeho perspektívnych členov.

2. Každý perspektívny člen:

a) oznámi svoju zamýšľanú účasť v EZÚS členskému štátu, podľa ktorého práva vznikol, a

b) zašle tomuto členskému štátu kópiu navrhovaného dohovoru a stanov uvedených v článkoch 8 a 9.

3. Po oznámení perspektívneho člena podľa odseku 2 dotknutý členský štát po zohľadnení svojej ústavnej štruktúry udelí súhlas s účasťou perspektívneho člena v EZÚS, pokiaľ sa nedomnieva, že takáto účasť nie je v súlade s týmto nariadením ani vnútroštátnym právom vrátane právomocí a povinností perspektívneho člena, alebo že takáto účasť nie je odôvodnená verejným záujmom ani verejnou politikou tohto členského štátu. V takom prípade členský štát poskytne vyhlásenie o svojich dôvodoch neudelenia súhlasu.

Členský štát prijme spravidla svoje rozhodnutie v lehote do troch mesiacov odo dňa prijatia prípustnej žiadosti v súlade s odsekom 2.

Pri rozhodovaní o účasti perspektívneho člena v EZÚS môžu členské štáty uplatniť vnútroštátne pravidlá.

4. Členské štáty určia príslušné orgány na prijímanie oznámení a dokumentov stanovených v odseku 2.

5. Členovia sa dohodnú na dohovore uvedenom v článku 8 a stanovách uvedených v článku 9, aby sa zabezpečil súlad so súhlasom členských štátov v súlade s odsekom 3 tohto článku.

6. Každú zmenu a doplnenie dohovoru a každú podstatnú zmenu a doplnenie stanov schvália členské štáty v súlade s postupom stanoveným v tomto článku. Podstatné zmeny a doplnenia stanov sú tie, ktoré obsahujú, priamo alebo nepriamo, zmenu a doplnenie dohovoru.

Článok 5

Nadobudnutie právnej subjektivity a uverejnenie v úradnom vestníku

1. Stanovy uvedené v článku 9 a ich akékoľvek následné zmeny a doplnenia sa zaregistrujú a/alebo uverejnia v súlade s rozhodným vnútroštátnym právom v členskom štáte, v ktorom má príslušné EZÚS svoje sídlo. EZÚS získa právnu subjektivitu dňom registrácie alebo uverejnenia, a to podľa toho, čo nastane skôr. Členovia informujú dotknuté členské štáty a Výbor regiónov o dohovore a registrácii a/alebo uverejnení stanov.

2. EZÚS zabezpečí, aby sa do desiatich pracovných dní od registrácie a/alebo uverejnenia stanov zaslala Úradu pre vydávanie úradných publikácií Európskych spoločenstiev žiadosť o uverejnenie oznámenia v Úradnom vestníku Európskej únie o založení EZÚS s podrobnými údajmi o jeho názve, cieľoch, členoch a sídle.

Článok 6

Kontrola riadenia verejných finančných prostriedkov

1. Kontrolu riadenia verejných finančných prostriedkov zo strany EZÚS organizujú príslušné orgány členského štátu, v ktorom má EZÚS svoje sídlo. Členský štát, v ktorom má EZÚS svoje sídlo, určí na túto úlohu príslušný orgán, predtým ako udelí svoj súhlas s účasťou v EZÚS podľa článku 4.

2. Tam, kde tak stanovujú vnútroštátne právne predpisy iných dotknutých členských štátov, orgány členského štátu, v ktorom má EZÚS svoje sídlo, uskutočnia opatrenia, aby príslušné orgány iných dotknutých členských štátov mohli na ich území vykonať kontroly v súvislosti s tou činnosťou EZÚS, ktorá sa uskutočňuje v týchto členských štátoch, a opatrenia na výmenu všetkých príslušných informácií.

3. Všetky kontroly sa vykonávajú podľa medzinárodne uznávaných audítorských štandardov.

4. Bez ohľadu na odseky 1, 2 a 3 sa na úlohy EZÚS uvedené v prvom alebo druhom pododseku článku 7 ods. 3, ktoré zahŕňajú činnosti spolufinancované Spoločenstvom, vzťahujú príslušné právne predpisy týkajúce sa kontroly finančných prostriedkov poskytnutých Spoločenstvom.

5. Členský štát, v ktorom má EZÚS svoje sídlo, informuje ostatné dotknuté členské štáty o všetkých problémoch, ktoré sa vyskytli počas kontrol.

Článok 7

Úlohy

1. EZÚS vykonáva úlohy, ktoré mu zverili jeho členovia, v súlade s týmto nariadením. Jeho úlohy sú vymedzené dohovorom schváleným jeho členmi v súlade s článkami 4 a 8.

2. EZÚS koná v rozsahu stanovených úloh, ktoré sa obmedzujú na uľahčovanie a podporu teritoriálnej spolupráce s cieľom posilniť hospodársku a sociálnu súdržnosť; úlohy EZÚS stanovujú jeho členovia tak, aby tieto úlohy patrili do rozsahu právomocí členov EZÚS podľa príslušného vnútroštátneho práva každého člena.

3. Úlohy EZÚS sa konkrétne obmedzujú v prvom rade na vykonávanie programov alebo projektov územnej spolupráce spolufinancovaných Spoločenstvom prostredníctvom Európskeho fondu regionálneho rozvoja, Európskeho sociálneho fondu a/alebo Kohézneho fondu.

EZÚS môže vykonávať iné osobitné činnosti územnej spolupráce medzi svojimi členmi pri dosahovaní cieľa uvedeného v článku 1 ods. 2 s finančným príspevkom Spoločenstva alebo bez neho.

Členské štáty môžu určiť úlohy, ktoré môže EZÚS vykonávať bez finančného príspevku Spoločenstva. Tieto úlohy však zahŕňajú aspoň akcie spolupráce uvedené v článku 6 nariadenia (ES) č. 1080/2006.

4. Úlohy zverené EZÚS jeho členmi sa netýkajú výkonu právomocí udelených verejným právom alebo povinností, ktorých cieľom je zabezpečiť všeobecné záujmy štátu alebo iných orgánov verejnej správy, ako sú napr. policajné a regulačné právomoci, spravodlivosť a zahraničná politika.

5. Členovia EZÚS sa môžu jednomyseľne rozhodnúť delegovať vykonávanie úloh EZÚS na jedného z jeho členov.

Článok 8

Dohovor

1. EZÚS sa riadi dohovorom, ktorý jeho členovia schválili jednomyseľne v súlade s článkom 4.

2. Dohovor uvádza:

a) názov EZÚS a jeho sídlo, ktoré sa nachádza v členskom štáte, podľa ktorého práva vznikol aspoň jeden z jeho členov;

b) rozsah územia, na ktorom môže EZÚS vykonávať svoje úlohy;

c) konkrétny cieľ a úlohy EZÚS, jeho trvanie a podmienky upravujúce jeho zrušenie;

d) zoznam členov EZÚS;

e) rozhodné právo pre výklad a vykonateľnosť dohovoru, ktorým je právo členského štátu, v ktorom má EZÚS svoje sídlo;

f) príslušné dohovory o vzájomnom uznávaní vrátane uznávania na účely finančnej kontroly a

g) postupy na zmenu a doplnenie dohovoru, ktoré musia byť v súlade s povinnosťami stanovenými v článkoch 4 a 5.

Článok 9

Stanovy

1. Stanovy EZÚS prijímajú na základe dohovoru jeho členovia jednomyseľne.

2. Stanovy EZÚS obsahujú aspoň všetky ustanovenia dohovoru spolu s:

a) ustanoveniami o činnosti orgánov EZÚS a ich právomociach, ako aj počet zástupcov členov v príslušných orgánoch;

b) rozhodovacími postupmi EZÚS;

c) pracovným jazykom alebo jazykmi;

d) dohovormi o fungovaní týkajúcimi sa predovšetkým riadenia zamestnancov, náboru zamestnancov a druhu pracovných zmlúv;

e) dohovormi o finančných príspevkoch členov a príslušných účtovných a rozpočtových pravidlách vrátane pravidiel týkajúcich sa finančných otázok, a to so zreteľom na každého člena EZÚS vo vzťahu k EZÚS;

f) dohovormi o ručení členov v súlade s článkom 12 ods. 2;

g) orgánmi zodpovednými za určenie nezávislých externých audítorov a

h) postupmi na zmenu a doplnenie stanov, ktoré musia byť v súlade s povinnosťami stanovenými v článkoch 4 a 5.

Článok 10

Organizácia EZÚS

1. EZÚS má aspoň tieto orgány:

a) zhromaždenie tvorené zo zástupcov jeho členov;

b) riaditeľa, ktorý zastupuje EZÚS a koná v jeho mene.

2. Stanovy môžu určovať ďalšie orgány s jasne vymedzenými právomocami.

3. EZÚS je zodpovedné za konanie svojich orgánov vo vzťahu k tretím stranám i v prípade, ak toto konanie nepatrí medzi úlohy EZÚS.

Článok 11

Rozpočet

1. EZÚS si ustanoví ročný rozpočet, ktorý schváli zhromaždenie a ktorý obsahuje najmä časť o prevádzkových nákladoch, a ak je to potrebné, i operačnú časť.

2. Zostavenie účtovnej závierky, vrátane prípadnej požadovanej sprievodnej výročnej správy, audit a uverejnenie účtovnej závierky sa riadi tak, ako je ustanovené v článku 2 ods. 1 písm. c).

Článok 12

Likvidácia, platobná neschopnosť, zastavenie platieb a ručenie

1. V prípade likvidácie, platobnej neschopnosti, zastavenia platieb a podobných postupov sa EZÚS riadi právom členského štátu, v ktorom má svoje sídlo, pokiaľ odseky 2 a 3 neustanovujú inak.

2. EZÚS ručí za svoje dlhy bez ohľadu na ich povahu.

Členovia EZÚS ručia v rozsahu, v akom aktíva EZÚS nestačia na pokrytie jeho záväzkov, za dlhy EZÚS bez ohľadu na ich povahu, pričom podiel každého člena sa stanoví úmerne k jeho príspevku, pokiaľ vnútroštátne právo, podľa ktorého člen vznikol, nevylučuje ani neobmedzuje ručenie takéhoto člena. Dohovory týkajúce sa príspevku sú uvedené v stanovách.

Ak je na základe vnútroštátneho práva, podľa ktorého člen vznikol, obmedzené ručenie aspoň jedného člena EZÚS, ostatní členovia môžu v stanovách svoje ručenie takisto obmedziť.

Členovia môžu v stanovách stanoviť, že budú po skončení svojho členstva v EZÚS ručiť za záväzky, ktoré vyplynuli z činností EZÚS počas ich členstva.

Názov EZÚS, ktorého členovia ručia v obmedzenom rozsahu, obsahuje slová "s ručením obmedzeným" ("limited").

Uverejnenie dohovoru, stanov a účtovnej závierky EZÚS, ktorého členovia ručia v obmedzenom rozsahu, je prinajmenšom také ako uverejnenie požadované od iných druhov právnických osôb, ktorých členovia ručia v obmedzenom rozsahu, ktoré vznikli podľa práva členského štátu, v ktorom má EZÚS svoje sídlo.

Členský štát môže na svojom území zakázať registráciu EZÚS, ktorého členovia ručia v obmedzenom rozsahu.

3. Bez toho, aby bola dotknutá finančná zodpovednosť členských štátov vo vzťahu k akýmkoľvek finančným prostriedkom zo štrukturálnych fondov a/alebo Kohézneho fondu, poskytnutých EZÚS, nevzniká členským štátom žiadna finančná zodpovednosť podľa tohto nariadenia vo vzťahu k EZÚS, ktorého nie sú členmi.

Článok 13

Verejný záujem

Ak EZÚS vykonáva akúkoľvek činnosť v rozpore s predpismi členského štátu o verejnej politike, verejnej bezpečnosti, verejnom zdraví alebo verejnej morálke, alebo v rozpore s verejným

záujmom členského štátu, príslušný orgán uvedeného členského štátu môže túto činnosť na svojom území zakázať alebo môže vyžadovať od tých členov, ktorí vznikli podľa jeho práva, aby z EZÚS vystúpili, pokiaľ EZÚS neukončí príslušnú činnosť.

Takéto zákazy nie sú prostriedkami svojvoľného ani skrytého obmedzovania územnej spolupráce medzi členmi EZÚS. Umožní sa preskúmanie rozhodnutia príslušného orgánu súdnym orgánom.

Článok 14

Zrušenie

1. Bez ohľadu na ustanovenia o zrušení, ktoré obsahuje dohovor, príslušný súd alebo orgán členského štátu, v ktorom má EZÚS svoje sídlo, na žiadosť akéhokoľvek príslušného orgánu s oprávneným záujmom nariadi likvidáciu EZÚS, ak zistí, že EZÚS už nespĺňa požiadavky stanovené v článku 1 ods. 2 alebo článku 7, alebo najmä ak EZÚS koná mimo rámca úloh stanovených v článku 7. Príslušný súd alebo orgán informuje o každej žiadosti o zrušenie EZÚS všetky členské štáty, podľa ktorých práva členovia EZÚS vznikli.

2. Príslušný súd alebo orgán môže poskytnúť EZÚS čas na nápravu situácie. Ak v takto určenej lehote EZÚS nevykoná nápravu, príslušný súd alebo orgán nariadi jeho likvidáciu.

Článok 15

Súdna právomoc

1. Tretie strany, ktoré sa považujú poškodené konaním alebo opomenutím zo strany EZÚS, majú právo domáhať sa svojho nároku súdnou cestou.

2. Pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, na spory týkajúce sa EZÚS sa uplatňujú právne predpisy Spoločenstva o súdnej právomoci. V každom prípade, ktorý nie je ustanovený v takýchto právnych predpisoch Spoločenstva, sú príslušnými súdmi na riešenie sporov súdy členského štátu, v ktorom má EZÚS svoje sídlo.

Príslušné súdy na riešenie sporov podľa článku 4 ods. 3 alebo 6 alebo podľa článku 13 sú súdy členského štátu, ktorého rozhodnutie je napadnuté.

3. Nič v tomto nariadení neupiera občanom možnosť vykonávať svoje národné ústavné práva na opravný prostriedok voči verejnoprávnym subjektom, ktoré sú členmi EZÚS, v súvislosti so:

a) správnymi rozhodnutiami týkajúcimi sa činností, ktoré vykonáva EZÚS;

b) prístupom k službám v ich vlastnom jazyku a

c) prístupom k informáciám.

V týchto prípadoch sú príslušnými súdmi súdy členského štátu, podľa ktorého ústavy vzniklo právo na opravný prostriedok.

Článok 16

Záverečné ustanovenia

1. Členské štáty prijmú vhodné ustanovenia na zabezpečenie účinného uplatňovania tohto nariadenia.

Ak sa to podľa vnútroštátneho práva daného členského štátu vyžaduje, členský štát môže vytvoriť komplexný zoznam úloh, ktoré už majú členovia EZÚS v zmysle článku 3 ods. 1, ktorí vznikli podľa jeho práva, pokiaľ ide o územnú spoluprácu v rámci tohto členského štátu.

Členský štát informuje Komisiu a ostatné členské štáty o akýchkoľvek ustanoveniach prijatých podľa tohto článku.

2. Členské štáty môžu v súvislosti s registráciou dohovoru a stanov ustanoviť platby poplatkov. Tieto poplatky však nesmú prekročiť ich administratívne náklady.

Článok 17

Doložka o predkladaní správ a o preskúmaní

Do 1. augusta 2011 Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tohto nariadenia a návrhy prípadných zmien a doplnení.

Článok 18

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Uplatňuje sa od 1. augusta 2007 s výnimkou článku 16, ktorý sa uplatňuje od 1. augusta 2006.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 5. júla 2006

Za Európsky parlament

predseda

J. Borrell Fontelles

Za Radu

predsedníčka

P. Lehtomäki

[1] Ú. v. EÚ C 255, 14.10.2005, s. 76.

[2] Ú. v. EÚ C 71, 22.3.2005, s. 46.

[3] Stanovisko Európskeho parlamentu zo 6. júla 2005 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku), spoločná pozícia Rady z 12. júna 2006 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a pozícia Európskeho parlamentu zo 4. júla 2006 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

[4] Pozri stranu 25 tohto úradného vestníka.

[5] Pozri stranu 1 tohto úradného vestníka.

[6] Ú. v. EÚ L 134, 30.4.2004, s. 114. Smernica naposledy zmenená a doplnená nariadením Komisie (ES) č. 2083/2005 (Ú. v. EÚ L 333, 20.12.2005, s. 28).
